RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

Brussel, 17 maart 2014 (21.03)
(OR. en)

SN 1849/1/14
REV 1

Interinstitutioneel dossier:
2013/0255 (APP)

Ontwerp

VERORDENING VAN DE RAAD

tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie

HOOFDSTUK 1
ONDERWERP EN DEFINITIES

Artikel 1
Onderwerp

Bij deze verordening wordt het Europees Openbaar Ministerie ingesteld, en worden de regels betreffende de werking ervan vastgesteld.

Artikel 2
Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

a) "persoon", elke natuurlijke persoon of rechtspersoon;

b) "strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden", de in Richtlijn 2014/xx/EU bedoelde strafbare feiten, zoals omschreven in het nationale recht;

c) "financiële belangen van de Unie", alle ontvangsten, uitgaven en activa die worden gedekt door, zijn verworven in het kader van, of zijn verschuldigd aan de begroting van de Unie en de begrotingen van de instellingen, organen en instanties die op grond van de Verdragen zijn opgericht, en de begrotingen die zij beheren en controleren;

d) "administratieve persoonsgegevens", alle persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt, met uitzondering van operationele persoonsgegevens;

e) "operationele persoonsgegevens", alle persoonsgegevens in verband met het dossier die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt voor de in artikel 37 beschreven doeleinden;

f) "college", alle Europees openbaar aanklagers, met inbegrip van de Europees hoofdaanklager en de gedelegeerd Europees aanklagers;

g) "centraal Openbaar Ministerie", de Europees hoofdaanklager, de gedelegeerd Europees aanklagers, de Europees aanklagers en hun medewerkers;

i) "Europees hoofdaanklager", de door het college gekozen Europees aanklager, wiens benoeming overeenkomstig artikel 13 is bevestigd.

j) "Europees aanklager", de door een lidstaat tot lid van het college benoemde persoon, wiens benoeming overeenkomstig artikel 14 is bevestigd.

HOOFDSTUK II

Instelling, taken, basisbeginselen van het optreden

Artikel 3

Instelling

1. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ingesteld als orgaan van de Unie.

2. Het Europees Openbaar Ministerie heeft rechtspersoonlijkheid.

3. Het Europees Openbaar Ministerie werkt samen met Eurojust, dat overeenkomstig artikel [57] ondersteuning verleent.

Artikel 4

Taken

1. Het Europees Openbaar Ministerie heeft tot taak strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, te bestrijden.

2. Het Europees Openbaar Ministerie is belast met het opsporen, vervolgen en berechten van daders van en medeplichtigen aan de in lid 1 bedoelde strafbare feiten. Met betrekking daartoe laat het een opsporingsonderzoek instellen, stelt het zelf een onderzoek in, heeft het de leiding van het onderzoek, stelt het daden van vervolging en treedt het als openbaar aanklager op bij de bevoegde rechtbanken van de lidstaten, totdat de zaak is afgesloten.

3. In lidstaten zonder openbaar ministerie, als instantie belast met het opsporen, vervolgen en berechten van daders van en medeplichtigen, wordt voor de toepassing van deze verordening een dergelijke functie ingesteld.

Artikel 5

Basisbeginselen van het optreden

1. Het Europees Openbaar Ministerie zorgt ervoor op te treden in overeenstemming met de rechten die zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2. Opsporing en vervolging door het Europees Openbaar Ministerie vallen onder de voorschriften van deze verordening. Het nationale recht is van toepassing op aangelegenheden die niet bij deze verordening worden geregeld. Het toepasselijke recht is het recht van de lidstaat waar de opsporing of de vervolging plaatsvindt. In zaken die zowel bij nationaal recht als bij deze verordening zijn geregeld, heeft de verordening voorrang.

3. Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd tot opsporing en vervolging betreffende de in deze verordening bedoelde strafbare feiten die tegen de financiële belangen van de Unie indruisen. De lidstaten zijn bevoegd tot opsporing en vervolging betreffende strafbare feiten tegen de financiële belangen van de Unie, indien de bij deze verordening aan het Europees Openbaar Ministerie toegekende bevoegdheid niet is uitgeoefend.

4. Het Europees Openbaar Ministerie voert het opsporingsonderzoek op onafhankelijke wijze en vergaart al het ter zake dienende bewijs, ongeacht of het bezwarend of ontlastend is.

5. Het Europees Openbaar Ministerie stelt het opsporingsonderzoek onverwijld in en ziet erop toe dat bij onderzoek en vervolging spoed wordt betracht..

6. De bevoegde instanties van de lidstaten verlenen het Europees Openbaar Ministerie op verzoek actief bijstand en ondersteuning bij de opsporing en vervolging en onthouden zich van maatregelen, beleid en procedures die de voortgang ervan kunnen belemmeren.

Artikel 6

Onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht

1. Het Europees Openbaar Ministerie is onafhankelijk en verantwoordingsplichtig.

2. De Europees hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers, en de personeelsleden van het Europees Openbaar Ministerie handelen uitsluitend in het belang van de Unie, en vragen noch aanvaarden, in de functie die zij krachtens deze verordening uitoefenen, instructies van een externe persoon of een lidstaat, orgaan of instantie van de Unie. De lidstaten en de instellingen, organen of instanties van de Unie respecteren de onafhankelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie en trachten niet het te beïnvloeden bij het vervullen van zijn taak.

3. Het Europees Openbaar Ministerie doet aan het Europees Parlement verantwoording van zijn algemene activiteiten, met name door middel van een jaarverslag, overeenkomstig artikel [70].

HOOFDSTUK III
STATUS, STRUCTUUR EN ORGANISATIE VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

AFDELING 1

STATUS EN STRUCTUUR VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 7

Structuur van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie is een ondeelbaar decentraal orgaan van de Unie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit een centraal en een decentraal niveau.
3. Het centrale niveau is het centraal Openbaar Ministerie, op de plaats waar de zetel gevestigd is.
4. Het decentrale niveau wordt gevormd door de gedelegeerd Europees aanklagers in de lidstaten.

Artikel 8

Het college

1. Het college van het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit de Europees hoofdaanklager en één lid per lidstaat. De Europees hoofdaanklager zit de vergaderingen van het college voor en is belast met de voorbereiding ervan.

2. De leden van het college worden Europees aanklagers genoemd. Zij handelen in het belang van de Unie als geheel, zijn volledig onafhankelijk van de nationale vervolgingsinstanties en vragen noch aanvaarden instructies van die instanties of van een regering.

3. Het college komt op gezette tijden bijeen. Het neemt besluiten in strategische aangelegenheden, met name om het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie in de gehele Unie coherentie en consistentie te verlenen, en in andere in deze verordening bepaalde aangelegenheden. Het college wordt niet betrokken bij operationele beslissingen in individuele gevallen.

4. Het college stelt overeenkomstig artikel 8 een vaste kamer in. Het kan indien nodig besluiten dat de vaste kamer verschillende samenstellingen heeft.

5. Het college stelt, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie en het organisatieschema en de personeelsformatie van het centraal Openbaar Ministerie vast.

6. Het college tracht bij consensus te beslissen. Op verzoek van een Europees aanklager of de Europees hoofdaanklager vindt stemming plaats. Elk lid van het college heeft één stem. De besluiten worden bij gewone meerderheid genomen. De Europees hoofdaanklager heeft bij staking van stemmen in het college een beslissende stem.

Artikel 9

De vaste kamer

1. De vaste kamer verzekert namens het college de coherentie van de taken van het bureau en houdt toezicht op de opsporingsonderzoeken die door of namens het Europees Openbaar Ministerie worden gevoerd. Zij stelt overeenkomstig artikel X ad-hockamers in en beslist over de toewijzing van zaken die meer dan één lidstaat betreffen.
2. De volgende operationele besluiten van het Europees Openbaar Ministerie worden door de vaste kamer genomen:
   a) het besluit een opsporingsonderzoek in te stellen in gevallen waarin de gedelegeerd Europees aanklager dat niet heeft gedaan;
   b) het besluit in een bepaalde lidstaat vervolging in te stellen;
   c) het besluit vervolging in te stellen of ontslag van strafvervolging te verlenen;

d) het schikkingsbesluit.

De betrokken Europees aanklagers worden vooraf door de vaste kamer geraadpleegd. De vaste kamer kan besluiten deze bevoegdheden in een bepaald geval aan een Europees aanklager te delegeren.

3. De vaste kamer wordt voorgezeten door de Europees hoofdaanklager; in voorkomende gevallen maken vier Europees aanklagers deel uit van de verschillende samenstellingen ervan. Elke Europees aanklager heeft, bij toerbeurt en op gelijke voet, gedurende één jaar zitting in de vaste kamer.

4. De vaste kamer tracht bij consensus te beslissen. Op verzoek van een lid van de kamer vindt stemming plaats. Elk lid van de kamer dat aan een beraadslaging deelneemt heeft één stem. De besluiten worden bij gewone meerderheid genomen. De Europees hoofdaanklager heeft bij staking van stemmen in de kamer een beslissende stem.

Artikel 10

De Europees hoofdaanklager en de plaatsvervangers

1. Het Europees Openbaar Ministerie staat onder leiding van de Europees hoofdaanklager. Hij regelt en dirigeert de werkzaamheden van het Openbaar Ministerie en neemt besluiten overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde. In het reglement van orde wordt bepaald in welke zaken de Europees hoofdaanklager steeds optreedt.

2. De Europees hoofdaanklager wordt bijgestaan door vijf plaatsvervangers; in geval van afwezigheid of verhindering wordt hij door een hunner vervangen.

3. De Europees hoofdaanklager vertegenwoordigt het Europees Openbaar Ministerie tegenover de instellingen van de Unie, de lidstaten en derden. De Europees hoofdaanklager kan zijn taken met betrekking tot vertegenwoordiging aan een Europees aanklager delegeren.

4. De Europees hoofdaanklager en zijn plaatsvervangers worden bij het vervullen van de hun krachtens deze verordening opgedragen taak bijgestaan door de personeelsleden van het centraal Openbaar Ministerie.

Artikel 11

De Europees aanklagers

1. De Europees aanklagers houden toezicht op opsporingsonderzoeken waarbij de lidstaat is betrokken waaruit zij afkomstig zijn; overeenkomstig artikel [X] rapporteren zij daarover geregeld aan de vaste kamer.

2. De Europees aanklagers houden, in nauw overleg met de gedelegeerd Europees aanklagers, toezicht op de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie in de lidstaat waaruit zij afkomstig zijn, en zorgen overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde ervoor dat het centraal Openbaar Ministerie en de gedelegeerd Europees aanklagers elkaar alle ter zake dienende informatie verstrekken.

3. De Europees aanklagers vervullen hun ambt geheel onafhankelijk van de lidstaat waaruit zij afkomstig zijn.

4. De Europees aanklagers kan worden toegestaan hun ambt tijdelijk in deeltijd uit te oefenen, mits dit verenigbaar is met het belang van het Europees Openbaar Ministerie. De toestemming wordt, op schriftelijk verzoek van de nationale vervolgingsinstanties, voor ten hoogste zes maanden verleend door de Europees hoofdaanklager. Deze termijn kan op verzoek door de Europees hoofdaanklager worden verlengd. De toestemming kan te allen tijde na overleg met de bevoegde instanties worden ingetrokken.

Artikel 12

De gedelegeerd Europees aanklagers

1. Opsporing en vervolging namens het Europees Openbaar Ministerie worden, in overeenstemming met deze verordening, ingesteld en gevoerd door de gedelegeerd Europees aanklagers, onder leiding en supervisie van de bevoegde Europees aanklager. Zij rapporteren op gezette tijden aan de bevoegde Europees aanklager over de door hen behandelde zaken.

2. In elke lidstaat is er ten minste één gedelegeerd Europees aanklager en één substituut.

3. Wanneer zij optreden in het kader van het hun krachtens deze verordening verleende mandaat zijn de gedelegeerd Europees aanklagers volledig onafhankelijk van en vrij van verplichtingen jegens de nationale vervolgingsinstanties.

4. De gedelegeerd Europees aanklagers kunnen als nationaal openbaar aanklager optreden, mits dit hun niet belet te voldoen aan de verplichtingen die krachtens deze verordening op hen rusten. Zij stellen de bevoegde Europees aanklager in kennis van de hun aldus opgedragen taken. Tegenstrijdigheid van taken wordt door de gedelegeerd Europees aanklagers ter kennis gebracht van de bevoegde Europees aanklager en de Europees hoofdaanklager, die hun, na overleg met de bevoegde nationale vervolgingsinstanties, kunnen opdragen bij voorrang de hun krachtens deze verordening toegewezen taken uit te voeren. In voorkomend geval stelt de Europees hoofdaanklager de bevoegde nationale vervolgingsinstanties onmiddellijk van deze opdracht in kennis. Indien de nationale instanties de voorrang veronachtzamen, brengt de Europees hoofdaanklager dit onmiddellijk ter kennis van de vaste kamer, met het verzoek de zaak elders toe te wijzen.

AFDELING 2

BENOEMING EN ONTSLAG VAN DE LEDEN VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 13

Benoeming en ontslag van de Europees hoofdaanklager en de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers

[*Optie 1*:

1. De Europees hoofdaanklager wordt, overeenkomstig het reglement van orde, door het college voor een niet-verlengbare ambtstermijn van negen jaar uit de Europees aanklagers gekozen. De keuze wordt, na een hoorzitting van het Europees Parlement, in onderlinge overeenstemming bevestigd door de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen.

Optie 2:

1. Het college wijst drie Europees aanklagers aan, die over voldoende bestuurservaring en -kwalificaties beschikken om in aanmerking te komen voor het ambt van Europees hoofdaanklager. Een van deze drie personen wordt door het Europees Parlement en de Raad voor een niet-verlengbare ambtstermijn van negen jaar tot Europees hoofdaanklager benoemd. De Raad besluit bij gewone meerderheid.**]**

2. Het college kiest tevens, overeenkomstig het reglement van orde, vijf plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers uit de Europees aanklagers.

3. Indien de Europees hoofdaanklager of een plaatsvervangend Europees hoofdaanklager niet meer aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten, kan het Hof van Justitie van de Europese Unie hem op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan.

Artikel 14

Benoeming en ontslag van de Europees aanklagers

1. De Europees aanklagers worden door de respectieve lidstaten voor een niet-verlengbare termijn van negen jaar aangewezen. De aanwijzing wordt door de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, in onderlinge overeenstemming bevestigd, met inachtneming van het advies van een panel, bestaande uit de personen die overeenkomstig artikel 255 van het VWEU zijn aangesteld, de president van Eurojust of zijn vertegenwoordiger, en twee andere personen, aangesteld door het Adviesforum van procureurs-generaal en hoofden van het openbaar ministerie van de lidstaten. De lidstaten zijn gebonden door het oordeel van het panel dat een kandidaat niet aan de gestelde voorwaarden voldoet.

2. De Europees aanklagers zijn werkzaam als lid van het openbaar ministerie in de lidstaten; hun onafhankelijkheid is onbesproken, en zij beschikken over de kwalificaties om in een hoge rechterlijke functie te kunnen worden benoemd en over de nodige praktische ervaring met nationale rechtsstelsels.

3. Om de drie jaar wordt een derde van de leden vervangen. De Raad stelt overgangsmaatregelen met het oog op de benoeming van de Europees aanklagers voor en gedurende de eerste ambtstermijn vast.

4. Indien de Europees aanklager niet meer aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten, kan het Hof van Justitie van de Europese Unie hem op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan.

5. In geval van benoeming van een Europees aanklager tot Europees hoofdaanklager wordt door de lidstaat waaruit hij afkomstig is onmiddellijk een persoon te zijner vervanging voor de duur van de ambtstermijn aangewezen. Het bepaalde in de leden 1 en 2 is van toepassing.

Artikel 15

Benoeming en ontslag van de gedelegeerd Europees aanklagers

1. De lidstaten benoemen gedelegeerd Europees aanklagers; indien slechts één gedelegeerd Europees aanklager wordt benoemd, wordt ten minste één plaatsvervanger benoemd. De benoeming wordt op voorstel van de Europees hoofdaanklager bevestigd. Het college kan de benoeming verwerpen indien de betrokkene niet aan de in lid 2 bepaalde criteria voldoet. De gedelegeerd Europees aanklagers worden voor een verlengbare termijn van vijf jaar , die kan worden verlengd.

2. De gedelegeerd Europees aanklagers zijn lid van het openbaar ministerie in de lidstaat waaruit zij afkomstig zijn. Hun onafhankelijkheid is onbesproken, en zij beschikken over de nodige kwalificaties en praktische ervaring met het rechtsstelsel van hun land.

3. De benoeming van de gedelegeerd Europees aanklagers gaat in wanneer zij door het college wordt bevestigd.

4. Indien de gedelegeerd Europees aanklager niet meer aan de in lid 2 bepaalde eisen of aan de criteria voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten, kan het college hem bij gemotiveerd verzoek door de nationale instanties uit zijn ambt laten ontzetten. De lidstaten geven gevolg aan het verzoek en stellen een overeenkomstige procedure voor het ontslag van gedelegeerd Europees aanklagers vast.

5. Voordat een lidstaat een tot gedelegeerd Europees aanklager benoemd nationaal openbaar aanklager ontslaat of tuchtrechtelijk tegen hem optreedt, raadpleegt hij de Europees hoofdaanklager.

6. Indien een gedelegeerd Europees aanklager aftreedt, het Europees Openbaar Ministerie niet langer een beroep hoeft te doen op zijn diensten, hij wordt ontslagen of zijn ambt om een andere reden opgeeft, doet de lidstaat hiervan onverwijld mededeling aan het centraal Openbaar Ministerie en wijst hij onmiddellijk een andere aanklager als nieuwe gedelegeerd Europees aanklager aan.

AFDELING 3

REGLEMENT VAN ORDE

Artikel 16

Reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het reglement van orde regelt de organisatie van de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie en omvat algemene regels voor de toewijzing van zaken.

2. Het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie wordt door het college, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, met een tweederde meerderheid van de leden vastgesteld.

3. De Raad keurt het reglement van orde, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, bij gewone meerderheid goed.

AFDELING 4

BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 17

Strafbare feiten die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen

Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd om kennis te nemen van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, zoals bij Richtlijn 2014/xx/EU op het tijdstip van vaststelling van deze verordening bepaald en in nationaal recht overgenomen. De voorschriften waarmee volgens de respectieve lidstaten uitvoering wordt gegeven aan Richtlijn 2014/xx/EU zijn vermeld in bijlage xx bij deze verordening.[1]

Artikel 18

Impliciete bevoegdheid

1. Indien een strafbaar feit in de zin van artikel 17 wordt gevormd door elementen die identiek zijn aan of onlosmakelijk verbonden zijn met elementen die volgens het recht van de betrokken lidstaat een ander dan het in artikel 17 bedoelde strafbaar feit uitmaken, is het Europees Openbaar Ministerie ook bevoegd om kennis te nemen van dat andere strafbaar feit, mits het in artikel 17 bedoelde strafbaar feit doorslaggevend is.

[1] Deze bepaling moet nader worden uitgewerkt tot een procedure volgens welke deze richtlijn wordt gewijzigd in verband met verdere aanpassingen van de PIF-Richtlijn.

2. Indien de in artikel bedoelde feiten niet doorslaggevend zijn, is de lidstaat die bevoegd is om kennis te nemen van de andere feiten, ook bevoegd tot kennisneming van de in artikel 17 bedoelde feiten.

3. Het in lid 1 bedoelde onlosmakelijke karakter van strafbare feiten wordt mede bepaald door het gegeven dat een ervan een belangrijke factor is geweest bij het plegen van het andere, of is gepleegd om straffeloosheid te bewerkstelligen.

4. Een strafbaar feit in de zin van artikel 17 wordt geacht doorslaggevend te zijn:

   a) indien de schade die de Unie lijdt of dreigt te lijden groter is dan de schade die de lidstaat of een derde staat door hetzelfde feit lijdt of dreigt te lijden, of

   b) indien, in het geval dat hetzelfde feit volgens het recht van de lidstaat een ander strafbaar feit uitmaakt, op het in artikel 17 bedoelde strafbaar feit een zwaardere straf is gesteld dan op het andere strafbaar feit.

5. Het Europees Openbaar Ministerie en de nationale vervolgingsinstanties raadplegen elkaar om vast te stellen welke instantie het meest geschikt is om overeenkomstig lid 1 zijn bevoegdheid uit te oefenen. In voorkomend geval kan daarbij overeenkomstig artikel [57] Eurojust worden ingeschakeld.

6. Indien het Europees Openbaar Ministerie en de nationale vervolgingsinstanties van mening verschillen over de in lid 1 bedoelde bevoegdheidsuitoefening, wordt over de impliciete bevoegdheid beslist door de nationale rechter die voor de toewijzing van vervolgingsbevoegdheid op nationaal niveau bevoegd is.

Artikel 19

Uitoefening van de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie oefent (kan) zijn exclusieve bevoegdheid tot opsporing en vervolging van de in artikel 17 en, in voorkomend geval, artikel 18 bedoelde strafbare feiten uit (uitoefenen), indien de feiten

   a) geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een of meer lidstaten zijn gepleegd, of

   b) buiten het grondgebied van de lidstaten zijn gepleegd door een onderdaan van een lidstaat, een personeelslid van de Unie of een lid van een instelling van de Unie, op voorwaarde dat de betrokken lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

2. Indien het Europees Openbaar Ministerie besluit zijn bevoegdheid uit te oefenen en de nationale instanties nog geen strafrechtelijk onderzoek hebben ingesteld, oefenen zij hun bevoegdheid niet uit. Indien de nationale instanties een strafrechtelijk onderzoek hebben ingesteld, kan het Europees Openbaar Ministerie op grond van het in lid 3 bepaalde evocatierecht het onderzoek overnemen.

3. Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel X ervan in kennis wordt gesteld of anderszins verneemt dat de instanties van een lidstaat ten aanzien van dezelfde feiten een opsporingsonderzoek hebben ingesteld, treedt het met deze instanties in overleg, en kan het, in een zaak die met het oog op een coherent vervolgingsbeleid of een doeltreffende rechtsbedeling als belangrijk wordt beschouwd, vervolgens zelf tot opsporing overgaan en de bevoegde instanties van de lidstaat om overdracht van het onderzoek verzoeken (evocatierecht). Het Europees Openbaar Ministerie kan het evocatierecht uitoefenen zolang het opsporingsonderzoek loopt.

4. Ten aanzien van strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie schade ten belope van minder dan [EUR 5 000] zullen lijden of dreigen te lijden, treedt het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend op indien de feiten implicaties op het niveau van de Unie hebben die een opsporingsonderzoek door het Europees Openbaar Ministerie vereisen.

5. In zaken die betrekking hebben op ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie, is het Europees Openbaar Ministerie bevoegd tot opsporing en vervolging. Het Europees Openbaar Ministerie kan besluiten deze bevoegdheid over te dragen aan de nationale instanties, mits deze hiermee instemmen.

_____